

činja tukajšnji vikar Martin Jurhar, je že preveč. Javnost naj izve nekatera junaštva tega žegnane mladčnika! Jaz sem pripeljal svojega na smrt bolanega brata iz Tirolskega. Že v Mariboru bi mi bil revež kmalu umrl, a s težkim trudom sem ga vendar v Konjice spravil. Imel je jetiko. Na željo brata sem šel h g. arhidiakonu in mu povedal, kako stoji z bolnikom. Le-ta je šel v kaplanijo in podučil vikarja, kako naj se pri bolniku obnaša. Ko je prišel vikar k bratu, rekel mu je takoj: No, Vi imate jetiko, z Vami stoji slabo! Ali je to tolažba za bolnika? Potem je nadlegoval bolnika s slovenščino, katere ta ni razumel, ker je bil že 11 let v tujini. Naposled je šel vikar; 8 minut dolga pot mu je bila pretežka, da bi prišel še isti večer obhajati. Ob 1/10. uri je prišel brat umirati; poslal smo hitro po duhovnika, ali bilo je že prepozno. Ko bi bil vikar preje svojo dolžnost izpolnil, ne bi bil brat prerano umrl. A ravno tako izgleda, kakor da bi Jurhar ne imel toliko krščanske ljubezni za take ljudi, ki se ne spovedujejo slovensko... Drugi dan sem šel v farovž, da vse zaradi pogreba uredim. Prosil sem vikarja, da naj opoldne in zvečer zvoniti pusti in da naj bode pogreb drugi dan ob 4. uri. Vikar je takoj zavpil, da mora biti pogreb zjutraj, češ da popoldne kaplani nimajo časa, ker morajo menda v „kmetijski zvezi“ rogoviliti. Vikar je prišel na me tuliti in kričati, kakor da bi zbesnel. Tako sem mu seveda tudi jaz svoje mnenje pošteno povedal. itd. Primanjkuje nam prostora, da bi vse popisali. Ali to je resnica, da Jurhar preveč in protipostavno računa, da je grob in surov z ljudmi in da hoče nas šikanirati, od katerih živi. Pritožil sem se pri oblasti in g. arhidiakon je Jurharju hudo ušesa navil. Vsa čast mu! Mi v Konjicah pa zahtevamo, da Jurhar pobere šila in kopita in odlazi. Politikoječih duhovnikov mi ne potrebujemo. Ako bi cerkvena oblast naši želji ne ustregla, znali si bomo sami pomagati. Farani.

Iz Jesenic. Naši črni gavrani se noč in dan trudijo, bodisi pri navadnem jersu ali šampanjen, kako bi v žlici vode vtopleli zadnjega liberalca na Jesenicah. Z silo so začeli proti vsakemu naprednemu društvu delovati. Spominjamo se še živahno, kako so svoj čas požrešni Angleži poštene in mirne Bure na roparski način napadli in jih oropali svojega premoženja! Tako dela danes ta jezuitarski duhal na Jesenicah! Nič jih ni sram, vso sramoto so izgubili v trenutku, ko so zasedli svoj izpuhani „Dom“ na Savi! V svoji vsakdanji gnjusni cunji „Slovenec“, katerega je glavni in odgovorni urednik

„Jesenjskih Novic“ fajmošter Skubic, se zaletuje v osebe, katere se njemu pokoriti ne marajo, na ves podli in nesramni način. Mož misli, da ne vemo kaj se vse za njegovimi kulisi počenja in kako bi on rad nekega gospoda iz Save ob ves ugled in dobro ime spravil. Njegovi predniki so imeli vsaj toliko poštenja v sebi, da so saj vsakemu in če tudi ni bil klerikalec ta svoje pustili! Eno je še, da se tega fajmoštra ne bojimo; in ako noč in dan če tudi neusmiljeno tolče čez nas v „Slovenec“ bomo njegovemu natolcevanju krepko odgovorili! Sedaj pa preidimo na jeseniško katoliško pevsko društvo! Katoliško pevsko društvo obstoji nekaj dni sem, kateremu so razni Petri, Matevži na pomoč priskočili ter prirerajo po svojem koncerte, zabavajo z svojim petjem razne omožene gostilničarke itd. Škandal v temu pevskemu društvu je že zdavni znan in razne ptice po jeseniških strehah že davno žvr-gole o neki temni duševni boleti zaljubljene amaconke v katoliške pevce! Seveda „Slovenec“ k temu pravi, ni čudno, da se vsevpriek govori, češ, da se v katoliškem delavskem društvu na Jesenicah dobi najlepša zabava in izobrazba. Pa tudi mi govorimo, ni čudno da se potem tudi toliko in toliko pijače brezplačno dobi, saj to nam lahko razni Čopi, Torkarji, Farjeni in drugi potrdijo! Res ni čudno, da je izobrazba pri teh ljudeh tako velika, da se sploh še stara srca starega spola za njih zanimivajo! O teh čudakih pa bomo še mnogo, mnogo govorili, čeravno so liberalnega mišljenja, vpisani pa kot člani „katoliškega delavskega društva na Jesenicah“. Ni čuda da so se naše „device“ že med seboj v lase skočile in čudi se tudi vse, da pevci nočejo več ubogati previdnega kaplana g. Kogejja! Seveda o temu molči ko grob naš blazen „Slovenec“, molči fajmošter Skubic, molči vse, a mi ne bomo molčali, ako bode „Slovenec“ samo še enkrat napadel pevsko društvo „Sava“! Pred svojim pragom pometajte smeti, potem pa se dobro umijte, ako hočete z nami javno govoriti. Capito, pane Skubic? Dalje prihodnjič.

Kako se nas bojijo...

Nekdaj so imeli prvaški naši nasprotniki otročjo navado, da so vse delo „Štajerca“ in njegove stranke edino smešili in podcenjevali. Stokrat že so rekli, da je „Štajerc“ pri koncu in da bode kmalu iz površja izginil. Naš list pa je pri vsemu temu izbornu napredoval in se krasno razvijal, tako da lahko danes brez vsake samohvale trdimo, da je „Štajerc“ naj-

večji in najbolj razširjeni kmet-ski list v slovenskem jeziku...

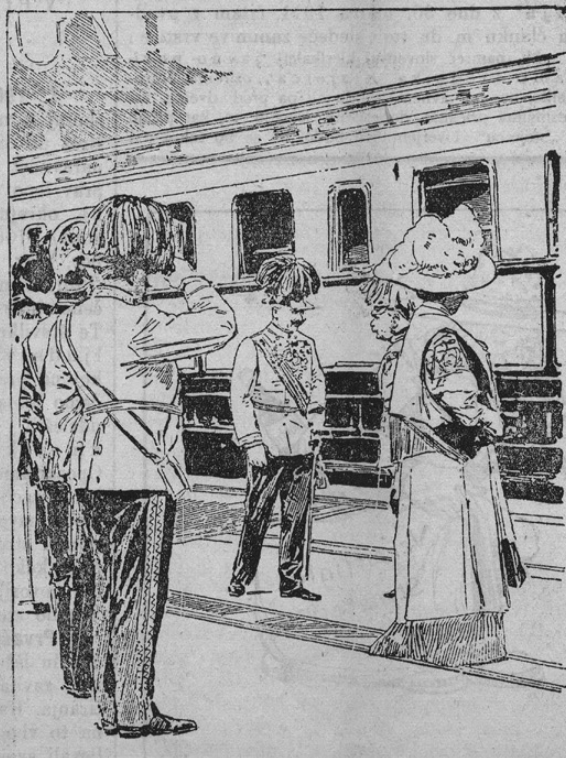
Semertja uide tudi naša najzagriženejšim nasprotnikom beseda priznanja. Potem pozabijo na omalovaževanje in pričnejo jokati in tarnati, kako hudo se ta presneti „Štajerc“ razširja in kako velikansko nevarnost tvori za prvaške stranke... Seveda nas pri temu psujejo in proklinjajo. Ali kaj pomaga vse to? Dejstva ne morejo prikriti, da je „Štajerc“ nepremagljiv in da našega gibanja nobena sila ne more zatreti.

Tako je napisalo glavno glasilo slovenskih prvaških klerikalcev, ljubljanski „Slovenec“, dne 30. marca uvodni članek pod naslovom „Štajercijanci na delu“. V tem članku govori najprve vse mogoče neumnosti, ki si jih je neko znano farče iz trte izvil. Naposled pa pravi „Slovenec“ dobesedno: — V naših (prvaških) vrstah se mnogokrat ne misli resno, ko se govori o „Štajercijanski stranki“. Naši ljudje pre-več o malovažujejo moč „nemškutarstva“. To ni pravo! Boj proti nemškutarski zalegi do-lej ni šel po začrtanem programu. Naši vodi-telji naj pomislijo, da bo težje ubiti nemšku-tarsko liberalnega lintverna, kakor je bilo za-daviti goltanec domačemu publemu liberalizmu. Nemškutarstvo ima najboljšo zaslonbo v ngod-nem terenu in zgodovinskih koreninah, ima gospodarsko moč v sebi. Vsega tega slovenski liberalizem nima. Naši (prvaški) vodi-telji naj to vpoštevajo in naj ne mislijo, da je nemškutarja „Štajercčevega“ kalibra coprnska legenda ali prazen bav bav — ampak da je resna nevarnost. Pobijajmo delo Štajerc-ijancev!...

Tako piše glavni list slovenskih klerikalnih prvakov. Mi mu odпустimo vse neumne psovke in se mu zahvaljujemo za javno priznanje. In nekaj prvakom tudi obljubimo: ostali bomo pri „Štajercu“ i zanaprej „velika nevarnost“, — nevarnost za one, ki z narodnjaškimi frazami ljudstvo za nos vodijo, mu kožo čez ušesa vle-čejo, kmeta zatirajo in izkoriščajo... Le „po-bijajte“ nas, prvaški, — mi pri „Štajercu“ pa pobijamo zaupljivo neumnost ljudstva! Kajti kadar bode ljudstvo pametno postalo, rešilo se bode samo izkoriščevalnega jarma klerikalcev in sploh prvakov...

Nemška cesarska dvojica na Dunaju.

Poročali smo že v zadnji številki, da je nemški cesar Viljem II. zopet našega vladarja na Dunaju obiskal. Poleg ce-sarja prišla je na Dunaj tudi njegova soproga, nemška cesa-rica Avgusta Viktorija, nadalje princ Joahim Viljem in prince-sinja Viktorija Luisa. Ko je cesarski vlak na kolodvor do-spel, stal je nemški cesar ob oknu. Naš cesar Franc Jožef mu je hitel nasproti in sta se prijateljsko poljubila ter pri-srčno pozdravila. Naša slika kaže ravno prihod vlaka. Na desni strani vidimo neko av-strijsko princesinjo, zadaj pa nemškega vladarja v pogovoru z našim cesarjem. Spredaj vidi-mo razne dvorne dostojanstve-nike. Nemški cesar bil je v av-strijski generalski uniformi. Od kolodvora sta se vladarja v ce-sarski grad Schönbrunn odpe-ljala. Od tam je zvečer nemški cesar svoje potovanje na Itali-jansko nadaljeval.

Ankunft des Deutschen Kaisers in Wien.

Gotovo govejo juho

najboljsega okusa dajo

391

MAGGI jeve kocke

à 5 h

Pazi naj se natanko na ime **MAGGI** in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke ne prihajajo od firme MAGGI.

Novice.

G. cenzorja, katerega prvaški listi zdaj tako hudo priganjajo, da naj hudobnega „Štajerca“ konfiscira, opozarjamo na to-le: kakor vedno so tudi naši današnji članki o slovenskem posojil-ništvu skoraj izključno slovenskim listom posneti. Dotični slovenski listi zaradi teh člankov niso bili zaplenjeni. Upamo torej, da bode tudi nam oblastvena milost prizanesla. V lažje orientiranje pa smo to pot pri teh člankih večinoma napravili opombo, iz katerih slovenskih listov in številk smo dotična poročila posneli... In zdaj vprašamo: ali je na celem svetu še kakšno tako ljubeznjivo uredništvo? Mislimo, da je „Štajerc“ dosegel rekord v ljubeznjivosti...

Kje so polomi? Prosimo cenjene čitatelje, naj popolnoma mirno čitajo in premislijo sle-deče besede: — „Neuko ljudstvo je po-stalo (vsled polomov itd.) res nekam plašno. Prvi uspeh: Vzdigujejo se vloge v slovenskih zavodih...“ Te besede si ni izmislil hudobni

„Stajerc“; napisane so bile dne 30. marca v uvodnem članku duhovniškega lista „Slovenca“...

„Klerikalna „Gospodarska zveza“ je imela v četrtek svoj občni zbor, o katerem je priobčil „Slovenec“ skrajno previdno sestavljeno poročilo. Pa vsa ta previdnost ne zakrije dejstva, da je „Gospodarska zveza“ bankerotna in da jo vlečejo klerikalci le naprej iz strahu, da pridejo sicer v „zadružni dom“ z omreženimi okni na Slovenskem trgu (to je: v ječo!). Vsaka branjevka na kmetih vè, da je podjetje, ki izkazuje čez 18 milijonov prometa, pa samo 2.250 K dobička, pri koncu, da je tako podjetje bankerotno in da je tudi izkazani dobiček le uspeh knjigovodske spretnosti in prav nič drugega. Pred par meseci je „Gospodarska zveza“ stala neposredno pred konkurzom in če so je klerikalci obvarovali konkurza s tem, da so iz deželne blagajne ukradli vse učiliški fond, je bilo s tem pomagano samo za trenutek. „Gospodarska zveza“ je podjetje, kateremu ni pomagati in ki pride gotovo tja, kjer je famozna klerikalna „mlekarška zveza“, ki leži kraj vseh storjenih goljufij na mrtvaški postelji.“ — („Slov. narod“, 1. aprila 1911).

Prvaške obljube. „Najnujnejša stvar bi bila hitra in popolna asanacija „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. V tem oziru pa ravno liberalna stranka na Kranjskem nima baš srečne roke. Najprej je njeno glasilo oznanjalo urbi et orbi, da vlagatelji ne smejo ničesar izgubiti. To je bilo edino pravilno stališče; škodo naj trpe listi, ki bi lahko poslovanje načelstva nadzorovali, ne pa samo — dividende vlekli. Vlagatelji, bodisi majhen, srednji ali velik, mora reklami, izhajajoči od načelstva zavoda, verjeti. Nadzorovalne pravice in prilike vlagatelj nima; če se pa računski sklepi tako sestavljajo, kakor pri „Glavni posojilnici“, je to ne le škandal, nego tudi pravi pravcati zločin. Toda kaj dožive zdaj razočarani vlagatelji? G. dr. Triller je že izračunal, da srednji in večji vlagatelji (pri tej slovenski „Glavni posojilnici“) izgube najmanj 50% svojih vlog. To je jako prijeten prihod za Veliko noč! Tako torej! Najprej so liberalni listi trobentali: „Zasebno premoženje zadružnikov „Glavne posojilnice“ v Ljubljani znaša gotovo najmanj nekaj milijonov kron. Otročje (!) je govoriti v tem položaju o možnosti kake izgube vlagateljev. Tri mesece pozneje pa dr. Triller že oznanja žalostno vest, da izgube vlagatelji najmanj 50% svojih vlog. Gospodje! Ali je to pošteno? Govorite, ali ste lagali meseca decembra 1910, ali pa lažete zdaj? Tertium non datur!“ — („Slovenec“, št. 76, 3. aprila 1911).

Prvaško gospodarstvo s tujim denarjem. „Hranilne vloge pri falirani „Glavni posojilnici“ v Ljubljani so se obrestovale za navadnega rezeža po 4%, in ni zameriti onim, ki so se dali po tej vabi speljati na led ter so

nesli svoje težko prisluženec v to posojilnico obrestonosno naložiti. Šele ob proglašitvi konkurza nad to posojilnico pa je izvedela širša javnost, da obrestna mera pri tej posojilnici ni bila za vse hranilne vloge enaka in da je včasih tudi presegala 6%. Med temi srečnejši, ki so jim njih hranilne vloge tako izredno visoko obrestovale, so zastopani tudi razni denarni zavodi, na čelu jim liberalna „Zadružna zveza“ v Celju. Da so šli ti veliki denarni zavodi na ta lim, to nam je nerazumljivo! Po našem mnenju bi bila morala zahteva po hranilnih vlogah, združena z obetanjem tako visokega obrestovanja, vendar pri dotičnih denarnih zavodih vsaj sum vzbu-diti, da tu ne more vse v redu biti. Po našem mnenju so se morali tem odborom vendar kaki dvom o reelnosti te kupčije porajati in če so v kljub temu riskirali visoke hranilne vloge, naj zdaj tudi kaj izgubijo. Jasno je, da so ti (prvaški) denarni zavodi, ki so proti tako izredno visokim obrestim vlagali velikanske svote pri „Glavni“, sokrivi njenega strahovitega poloma.“ („Slovenec“, 75. št., 1. aprila 1911, 6. stran).

Kje so veleizdajalci? Ob priliki slavnosti italijanskega kraljevstva napisal je ljubljanski slovensko-narodni list „Jutro“ besede, ki so naravnost neverjetne. Tako piše, da nas opozarja italijanski jubilej na združenje jugoslovanskih dežel, ki zdaj pod tujim gospodstvom trpijo in imenuje Ljubljano „naš Rim“. Z drugimi besedami povedano: slovenski prvaki hočejo današnjo Avstrijo razbiti, hočejo uresničiti neko novo jugoslovansko državo, ki ne bi bila več pod „tujim gospodarstvom“ Habsburžanov in katere središče bi bila marostarska Ljubljana. In takim hujskačem naj bi sledilo slovensko ljudstvo po Stajerskem in Koroškem?!

Za 1. aprila si je dovolil klerikalni „Grazers Volksblatt“ neumno šalo; pisal je namreč, da so v Gradcu odkrili velikanski škandal in da so prizadeti celo uslužbenci mestne policije. Seveda je bilo vse to poročilo iz trte izvit. Nekateri slovenski listi pa so bili tako neumni, da so se pustili za nos voditi. Tako je n. pr. ljubljanski „Slovenec“ navdušen prinesel to novico. Zanimivo pa je, da „Slovenec“ do danes še ni imel toliko poštenosti v sebi, da bi svojo neumnost priznal in svoje poročilo popravil. V „boju proti nemštvi“ je prvaki klerikalcem pač tudi smradljiva laž dovoljeno sredstvo. Namen posvečuje sredstva po morali „sv.“ Liguorija.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Izjava.

V 13. številki „Slovenskega gospodarja“ z dne 30. marca 1911 čitam v uvodnem članku m. dr. tudi sledeče zanimive vrstice: „Mi (namreč slovenski klerikalci) javno pozivamo urednika „Stajerca“, oziroma sodelnike, naj na javnem shodu ali pa pred dvema zanesljivima pričama dobesedno izjavijo to, kar pišejo v „Stajercu“. Uverjeni nam bodo, da se bo takoj od

vseh posojilnic o kojih lažejo, vložiti, proti njim tožba, in jim je več mesecev priznana stanovanje na državne stroške zagotovljeno.“ „Stajerc“ urednik to dobro vè! itd. itd. ...

Jaz s polnim imenom podpisani urednik „Stajerca“ sicer nisem posebni prijatelj „stega stanovanja na državne stroške“. Ali na poziv izjavljam tem potom javno in na preklecno, da sem pripravljen, želji „Slovenskega gospodarja“ v polnem obsegu ustreči. Pripravljen sem torej na lastno odgovornost od prve do zadnje besede javno ustmeno navjati, kar sem gledé slovenskih posojilnic „Stajercu“ napisal. Prosim torej v najljubši vešji ponižnosti, naj mi slovenski klerikalci vsrhu potrebno priliko psiskrbijo. In radevolno prenesti sodnijsko zasledovanje, radevolno se hočem podvreči nalogi, da pred sodnijo resno dokažem.

Upam, da „Slov. gospodar“, katerega glavni urednik je vendar bivši poslanec g. dr. Ant. Korošec, ki pa je tudi uradno glasilo slovensko-klerikalne stranke na Stajerskem, svoje besede ne bode snedel. Seveda, tega se pač v kljub moji splošno znani ponižnosti ne more zahtevati, da bi sploh kakšno besedico pred le dvema klerikalnima pričama izpregovoril. Trave rasti ne slišim od prvakov sem že doživel, da so proti meni hoteli ali nehoti po krivem prisegali in priporočili. Predlagam torej v smislu poziva „Slov. gospodarja“, odnosno slovensko-klerikalni stranki sledeči načrt: Klerikalci naj skličejo v Ptuj javni shod, na katerega bodo imeli sami svojimi pristaši in posojilničarji, ravnotako pa jaz z mojimi pristaši, prosti vstop. Predsednik shoda se zaveže, varovati svobodno besedo. Obnem naj se nastavi od klerikalne in od druge strani po dva zapisnikarja. Na takem shodu, mora biti miren in objektivni, sem pripravljen vse še enkrat povedati, kar sem gledé slovenskih posojilnic v „Stajercu“ napisal. Jaz grem še dalje: gg. klerikalcem morda ne bode ljub, da vse ponavljam; naj mi torej pismeno povedo kaj želijo slišati. In še dalje grem: povedal bodem na shodu gledé slovenskih posojilnic še mnogo več, nego sem v „Stajercu“ napisal. ...

To moj odgovor na javni poziv slovenske klerikalne stranke. Zdaj ne sme seveda noben izgovor pomagati. Jaz ostanem do pite svoje besedi in upam, da zdaj tudi klerikalci ne bode srce v blagoslovljene hlače padlo. Ali bi klerikalci zdaj odnehal in svojo besedo snedli, potem bi nam sami javno pričali, da je „Stajerc“ le golo resnico pisal. Naj se torej stvar pojasni, — v javnosti, pred ljudstvom in pred sodnijo. ...

Z vročo željo pričakujem odgovora!

V Ptuj, 3. aprila 1911.

Karl Linhart, urednik „Stajerca“

* * *

L. 1907 kandidirala je „Stajerčeva“ stranka skoraj v vseh spodnještajerskih volilnih okrajih. Brez da bi prirejali shode in delali reklamo, naravnost minimalnimi sredstvi, smo vendar prav lepe uspehe dosegli. Tako smo dobili 24. okraju (Maribor, Ljutomer, Zgornja Begona) 1706 glasov, v 25. okraju (Konjice, Maribor, Slov. Bistrica) 2077 glasov, v 26. okraju (Ptuj, Ormož) 1317 glasov. Vse to, kakor vidimo, brez vsake večje in pomembnejše agitacije. Številke so nam dokaz, da potrebujemo ljudstvo le poduka in da se potem na svojo pravo stran postavi. V sled tega se bomo letos bolj žilavo in živahno volilnega boja udeležili. Pokazati hočemo, da je zaveda kmetijsko ljudstvo na naši strani. Opozarjamo torej zaupnike, naj se pripravijo na agitacijo. V kratkem bomo razposlali pomena navodila in sklepe, po katerih naj se upniki strogo ravnaajo! Obenem nam naj poročajo, kako stoji splošno naziranje v njih okraj, kaj govorijo ljudje, kaj delajo nasprotniki in Vsakdo stori svojo dolžnost!

Prvaški klerikalci se že pripravljajo na to, črti in iščejo v svoji bogati zalogi vsa sredstva, laži, zavijanja in obrekovanja, hujskanja in tiranja. Kakor nasilni divjaki se bodejo zopet na to vbo slovensko ljudstvo vrgli in mu vlepali svoje poznate kandidate. Neumnežem bodejo zopet rekli, da je „vera v nevarnosti“.

Politična

šala

Naša slika kaže „oncle Sama“, ki pomeni Združene države Severne Amerike. Na tleh pa vidimo Mehikanca Diaza in Madreda, ki sta voditelja notranjih krvavih bojov v Mehiki. Medtem ko se ta dva pretepavata, pride „Oncle Sam“ in hoče „posredovati“. Bržkone pa je namen njegovega „posredovanja“, da v takne obadva (torej celo Mehiko) v svojo veliko taško. ...

Dober tek!

Zdravi želodec imamo in ne tišči nas v želodcu, nimamo več bolečin, odkar rabimo Fellerjeve odvajajoče Rhabarber-kroglice z zn. „Elsapillen“. Porač

ti, ki so tekom desetletij pozabili z lastnimi močmi misliti, šli bodejo zopet kakor procesija k volišču in oddali svoje glasove za klerikalne kandidate. Kajti volili bi tudi fajmoštrovo kuharico ali pa brezovo metljo, ako bi se jim to zapovedalo. No, naj bode kakor hoče. Proti neumnosti se celo bogovi zamajajo borijo. Ali slovenski klerikalci naj bodejo vkljub temu prepričani, da ljudstvo ni vso v njih tabornu, da je že na tisoče pametnih kmetov, ki so siti klerikalne zločinske politike. Ti pametni kmetje bodejo klerikalce vprašali: Kaj ste za ljudstvo dosegli? Desetletja sem že zastopale ljudstvo v državnem zboru; kaj ste mu priborili in prinesli? In klerikalci bodejo molčali ali pa psovali... Mi naprednjaki seveda bomo vse moči napeli, da ljudstvo kolikor mogoče izobrazimo in klerikalnim škodljivcem resnico povemo. Kmetje ne potrebujejo več političnega jerobstva, kmetje so dovolj pametni, da bi svoje interese sami zastopali! Boj torej škodljivemu, nevarnemu klerikalizmu!

Dr. M. Ploj se hoče torej zopet potegovati za državnozborni mandat ptujsko-ormožkega okraja. Veliko upanja po našem mnenju nima, kajti klerikalci se bodejo z vso vneto proti njemu vojskovali. Mi bomo glede dr. Plojeve kandidaturne svoje stališče šele precizirali. Na vsak način se bode naše stališče ravnalo po nastopanju dr. Ploja v gotovih vprašanjih. V kratkem poročamo več.

„Narodna stranka“ je liberalna in njeno gospodarstvo seveda tudi. Mi smo že opetovano naglašali, da je gospodarstvo le liberalne „narodne stranke“ puhlo in klavarno. Kadar smo to rekli, so celaki klaviteži seveda zavpili, da jih „hoj kotiramo“. Evo članek iz slovensko-prvaškega lista, ki pojasni delovanje liberalcev „narodne stranke“! Ta značilni članek je bil dne 30. marca v „Slovenecu“ objavljen in se glasi dobesedno: — Nesrečni slovenski liberalizem, ki je naše slovensko pošteno ljudstvo pahnil že desetokrat v velike nesreče in je vodil več let proti gotovemu narodnemu in gospodarskemu propadu, je zadel zadnji čas s polomom liberalne „glavne posojilnice“ in pretehtim polomom slovenskega mladoliberalizma v Celju, našemu narodu, posebno ob jezikovni periferiji in težjih naših postojankah v spodnještajerskih mestih in trgih — krvavo, hudo skelečo rano, ki najbrž leta in leta ne bode zacelila... Težko je braniti sedaj naše stališče na meji, ko so nas slovenski liberalci s svojimi falitnimi zavodi tako hudo diskreditirali pri slovenskem ljudstvu. Ljudstvo ki misli, da med slovenskimi denarnimi zavodi ni nobene razlike, je ponekod res hudo vznemirjeno... „Prosim, to piše slovenski prvaški list in ne hudobni „Štajerc“, na katerega šun-tajo zdaj naši nasprotniki vse mogoče biriče! Kdo hoj kotira? Prosim, naj se nam vendar konfiscira list!...

„Narodne stranke“ na spodnjem Štajerskem menda sploh nič več ni. Odkar se je „Narodni dnevnik“ v svojih velikanskih dolgeh zadušil, ni več resne besedice o tej papirnati stranki slišati. Lahko torej rečemo, da je „narodna stranka“ iz političnega življenja kot faktor izbrisana. Jasn

dokazuje to tudi očno govorčenje, s katerim pozdravljajo zaspani „narodnjaki“ nove državnozbornske volitve. Človek, ki je že v začetku boja tako otožen, pač ne more nobenega uspeha doseči. V Velikonoči bodejo sicer imeli narodnjaki v Celju „zaupni shod“, na katerem bodejo baje tudi kandidate postavili, ali resnega pomena to nima. L. 1907 so spravili Robleka in Ježovnika v državni zbor, to pa le zaradi tega, ker jim mi „Štajercijanci“ nismo nasprotovali, marveč smo jih natihome celo podpirali. Brez naših glasov bi Roblek in Ježovnik ne bila nikdar izvoljena. Ko je Ježovnik umrl, je izgubila „narodna stranka“ tudi ta mandat na klerikalca dr. Verstovška. In zdaj čitamo v „narodnih“ listih čudovito vest, da tudi Roblek ni bil kandidat „narodne stranke“, marveč da je bil „nedoviden kandidat“. To je pač neumno slepomišljenje! „Narodna stranka“ pač že naprej dobro vè, da v prihodnjih volitvah na celi črti propade. In zato se zdaj svojih najboljših prijateljev otreša. Politična modrost v takem početanju ne leži. Seveda, — brez denarja tudi narodnjaki nič ne naredijo! Narodni denarni zavodi se potapljajo in ne morejo več denarja dati, bogati posamezni narodnjaki tudi svoje groše v žepu stiskajo in tako stoji zdaj nesrečni Spindler sam in pretaka grenke solzice po predalih ljubljanskih listov... „Narodna stranka“ je doživela gospodarski in politični polom in dobro je, ako napravi že pred volitvami svoj testament. Nikdar ta advokatska stranka ni razumela slovenskega ljudstva in zato je zdaj končana, predno je sploh kaj bila... Radovedni smo torej, na kak način se hoče „narodna stranka“ pri teh volitvah — blamirati. Najbolje bi bilo, ako gospodje sploh doma za pečko ostanejo. Tako si vsaj ne bode pridobili — nahoda!

Slovenska „Zadružna zveza“ v Celju. Glede celjske (slovensko-narodne) „Zadružne zveze“ bi še na neko okolnost opozorili. Nad vse dvome je vzvišeno, da je ta zveza, ki je izvrševala po svojem ravnatelju revizijo „Glavne posojilnice“ v Ljubljani, tudi soodgovorna za škodo, ki je nastala bodisi vsled prepovršno izvršenih revizij, bodisi vsled namenoma napačnih revizijskih poročil. Službodajalec je vsikdar odgovoren za dejanja, ki jih izvrši njegov pooblaščenec. Menimo torej, da je tudi v tem slučaju „Zadružna zveza“ celjska odgovorna za škodo, ki je nastala za zadružnike „Glavne“ vsled revizij njenega službenca, in to tembolj, ker je celjska „Zadružna zveza“ izvrševala to revizijo imenom in namesto državnih funkcionarjev. „Zadružno zvezo“ celjsko zadeva torej po našem mnenju dvojna krivda na polomu „Glavne“ in menimo, da je tudi zavezana pokriti del primanjkljaja... („Slovenec“ z dnè 1. aprila 1911, št. 75, stran 6).

Celjsko „Zadružno zvezo“ vprašuje slovensko-narodni list „Gorenjec“, ali ni l. 1910 vršil revizijo pri „Glavni posojilnici“ drug revizor celjske „Zadružne zveze“. Kaj je ta revizor dognal? In če ni ta čudoviti strokovnjak nič dognal, kdo je odgovoren, da se je ravno takega strokovnjaka izbralo?... Radovedni smo, kako bode „Zadružna zveza“ kranjskemu listu odgovorila...

Proti okrajnemu glavarstvu v Ptuju sikajo prvaški listi kakor gadje. Zakaj? Ker to glavarstvo cenzurira „Štajerca“ in ga ne zaplenja. Žalibog da mi v resnici ne čutimo nikakoršne protekcije od strani glavarstva. Vsak list, ki stoji neposredno pod cenzuro državnega pravištva, je gotovo na boljšem nego „Štajerc“. Ali — izjemnega stanja ravno proti „Štajercu“ tudi ptujsko glavarstvo ne more uresničiti. „Štajerc“ doslej ni niti ene besedice napisal, ki bi jo mogel tudi najnervoznejši državni pravdnik konfiscirati. To je vsa „tajnost“, zakaj nismo zaplenjeni. „Stražo“ pa je moral šele zadnji državni pravdnik zaradi bojkota konfiscirati. Mi zahtevamo od oblasti le tisto pravico, ki jo ima vsak drugi list. In te pravice se tudi od nikogar vzeti ne pustimo! Capito?

Med Hotentote se prištevajo gospodje okoli „Straže“. V Gradcu je namreč neki zdravnik naravoslovec predaval o „obliki lobanje pri Slovincih“. Naša „Straža“ pa je pristavila poročilo

stavek: „Najbrže nas hočejo prišteti med Hotentote“. No, gospodje okoli „Straže“ že vedo, kam spadajo. Bržkone bode imel g. Gimperle prav. Torej med Hotentote, le pojdite med Hotentote! In tam zapojte: „A so a Kongoneger, der hats gut“.

Švindl! Kakor znano, so prvaški poslanci na brezvestni in naravnost neverjetni način razbili štajerski deželni zbor in tako vsako gospodarsko delo za ljudstvo onemogočili. Iz političnih vzrokov so torej preprečili zboljšanje gospodarskega položaja našega revnega ljudstva. Istako je znano, da zlorabljajo prvaki sleherni zavod in društvo v svoje politične namene. Tudi v velepotrebni c. k. kmetijski družbi hočejo edino svojo nesrečno politiko uganjati. Za gospodarsko delo jim ni nič. Ali podjarmili bi radi tudi kmetijsko družbo, da bi jo potem tako izkoriščali za svojo politiko, kakor storijo to z vsemi drugimi korporacijami. To so tudi na glavnem zboru kmetijske družbe pokazali, ki se je vršil te dni v Gradcu. Klerikalni vodja Roškar se namreč ni sramoval, da je tudi na tem gospodarskem zboru „obstruکی delal“. Govoril je na dolgo in široko in to po njegovi navadi. Zbrani kmetovalci so bili sila razburjeni nad počenjanjem Roškarija. Slučajno se je vršil shod namreč v ravno tisti dvorani, v kateri zboruje deželni zbor štajerski. In tam, kjer je Roškar kot deželni poslanec v politični strasti preprečil delo za ljudstvo, tam je zdaj nakrat vse mogoče za svoje volilce zahteval. Ako ima Roškar res toliko skrbi za svoje volilce, zakaj ni potem v deželnem zboru delal? Ni čuda, da je posestnik g. Girstmayer v razburjenju skočil pokonci in zaklical Roškariju: „To je švindl, kar ti delaš!“ Tudi dr. Verstovšek se je repenčil kakor puran. Ali temu „liberalnemu klerikalcu“ se je vse smejalo. Kmetje pa vidijo, da hočejo prvaki celo našo kmetijsko družbo v politične namene izrabljati!

Trboveljski Ferdo Roš je zdaj popolnoma v staro železje položen. Na zboru c. k. kmetijske družbe ga tudi niso več v odbor izvolili. Nikjer ga ne marajo več, tega nekda tako mogočnega „narodnjaka“. Sic transit gloria mundi!

V Ormožu živi c. kr. sodnik Zemljič, ki menda misli, da je zato plačan, da nganja kolikor mogoče narodnjaške hujskarije. Mož mora vendar vedeti, da izgubi ljudstvo zaupanje v brezstrankarsko uradovanje sodnikov, ako stopijo sodniki na čelo srbofilske narodnjaške stranke. Zemljič se celo tako daleč spozabi, da dela na kolodvorih s pijanimi fantalini narodnjaške škandale. Sicer pa vemo o temu gospodu še celo vrsto drugih zadev, katere bomo ob priliki brezobzirno javnosti razkrili. Za danes opozarjamo višjo oblast, naj napravi Zemljičevi hujskariji konec!

V Ptuju je umrl g. gimnazijski profesor Artur Stiebler. Niti 28 letnemu pokojniku bodi zemljica lahka!

Razveljavljena obsodba. Začetkom junija meseca 1910 imel se je pred celjskimi porotniki posestnikov sin Janez Bukovšek iz Stranic pri Konjicah zaradi umora zagovarjati. Proti vsemu pričakovanju so porotniki fanta krivim izpoznali in je bil nesrečnež obsojen na 7 let težke ječe. Že takrat je „Štajerc“ objavil natančni članek, v katerem smo celo stvar pojasnili. Mi smo bili namreč takoj prepričani, da je bil Bukovšek popolnoma nedolžen in da so ga spravili le nesrečni slučaji v ta sum. V svojem članku je „Štajerc“ tudi natanko dokazal, da Bukovšek ne more biti kriv. Zastopnik nesrečnega fanta, g. dr. Fritz Zangger je tudi napravil vse korake, da se to čudno sodbo razveljavi. Njegovemu trudu se je posrečilo, da razjasni zadevo tudi višji sodniji. In zdaj se poroča, da je sodba proti Bukovškemu razveljavljena, da se je vsako kazensko postopanje proti njemu vstavilo in da se ga je iz ječe izpustilo. Več kot eno leto je bil revež v preiskovalnem zaporu. G. dr. Zangger gre pač vsa hvala, da je pravici do zmage pripomogel. Naš „Štajerc“ pa čuti tudi zadoščenje, da se je takoj za nesrečnega fanta potegnul.

V Bukovcih dr. p. priredi tamošnja prostovoljna požarna bramba v nedeljo, dnè 23. aprila 1911 ob 3. uri popoldne, blagoslovljenje svoje nove brizgalnice. Pod vodstvom g. Korenjaka

Za namakanje perila je najboljši in najpopolnejši prašek iz mila

pralni ekstrakt „Zenska hvala“

Pralni ekstrakt „Zenska hvala“

Nadomešča popolnoma beljenje perila.

Pralni prašek je zaupljiv predmet; da se drago perilo obvaruje škode, čuva naj se vsakdo pred ponaredbami.

napreduje ta vrla požarna bramba prav lepo. Upati je, da se bode njene slavnosti tudi mnogo tujih gostov udeležilo.

Občina Brezno (Fresen) imenovala je na svoji zadnji seji g. državnega poslanca R. Marckhl, g. deželnega poslanca A. Langer in g. A. Wesonig za častne občane, to pa zlasti z ozirom na njih zasluge za dravski most. Čestitamo!

Kmetijski tečaji. Na deželni vinogradniški in sadjarski šoli v Mariboru priredilo se bode zopet dva gospodarsko važna tečaja; prvi se vrši od 8. do 10. maja in se tiče nasada zelenjav, drugi se vrši od 8. do 13. maja in se tiče pridelovanja krme. Za prvi tečaj pridejo ženske, dekleta in moški v poštev. Za drugi tečaj določeno je za udeležnike tudi nekaj podpore. Naznanila udeležbe sprejema ravnateljstvo te šole do 1. maja 1911. O natančnejših pogojih in določbah glej inzerate v današnji številki „Štajerca“!

Umrli je v Hrastniku posestnik in tovarnar g. Peter Rückl. N. p. v m.l.

Hans Woschnagg †. Pogreb nepozabljivega šoštanjskega župana se je vršil v Celju ob izredno veliki udeležbi. Zalujoči iz Šoštanja in Velenja so prišli v posebnem vlaknu. Iz vseh spodnještajerskih mest in trgov so prišli odpotniki. Ob grobu je govoril poslanec Marckhl pretresljive besede. Bodi vrlému možu in bojevniku za pravično stvar domača zemljica lahka!

Celjski okraj. Hrvatska vlada je svoj čas zaradi živinske kuge na gobcih in parkljih uvoz živine iz celjskega okraja prepovedala. Zdaj je ta prepoved zopet razveljavljena in je živinski promet s Hrvatsko torej zopet dovoljen.

Živinska bolezen. Mariborski politični okraj bil je več mesecev zaradi živinske kuge na gobcih in parkljih zaprt. To določbo se je vsled ponehanja te bolezni zdaj razveljavilo.

Lepo darilo. Štajerska šparkasa podelila je iz svojih lanskih preostankov v dobrodelne namene skupno 99.800 kron. Pač lepo darilo tega izbornega nemškega zavoda!

Zaprl so v Radgoni delavca Brandnerja, ker je kradel. Istotako so zaprli mesarja Pöschhacker, ker je svojemu gospodarju 87 K poneveril.

Sleparski hlapec. V Sevnici je hlapec Anton Kodrič svoji gospodnji Neži Koretič konja ukradel in prodal; napravil ji je na ta način škode za 250 K. Tudi ji je ukradel voz za 60 K. Potem ji je grozil z revolverjem, ako bi ga naznanila. Ali žena se ni vstrašila, marveč je poklicala orožnike, ki so sleparja sodnji oddali.

Ponarejene krone krožijo zopet po spodnjem Štajerskem. Zadnjič so jih v Slov. Gradcu opazili. Bržkone deluje kje skupina ponarejalcev denarja. Pozor!

Kokoši krađejo v zadnjem času v radgonski okolici. Tako so v Stari Novivasi pri Neuholdu in pri Bahlhutererju 14 kokoši pokradli. Baje stanujejo tatovi čez mejo.

Obesil se je v Celju potnik Pavel Vlk. Baje se mu je zmešalo. Njegova žena je pred par leti z drugim moškim v Ameriko ušla. Nesrečnej zapušča tri otroke.

Nesreče. 1. aprila je bil v Ptaju nesrečni dan. V Fürstovi kleti si je delavec Weller nogo zlomil. Istotako si je zlomila nogo krčmarica Bračič. Vojak Burschnig pa je padel skozi okno kasarne in si je več reber zlomil.

Rudarske nesreče. V Velenju je padel rudar Trobina 3 m globoko in si je nogo zlomil. V Hrastniku pa si je rudar Anzlovcar zadrl kos lesa v oko. Oba sta težko poškodovana.

Reveža obkradla je baje neka vlačuga Otorepec. Vžitkarju Novaku v Šmarju pri Celju bilo je namreč iz stanovanja mnogo predmetov pokradenih.

Okameneli mrlič. Te dni so odprli v Celju grob pred 21 leti umrlega komponista Eulen-

stein. Mrlič ni bil prav nič segnit. Okamenel je v zemlji, kar se le redkokdaj zgodi.

Lep stric! Miha Gajšek v Kostivnici je hčerko svojega brata tako hudo pretepel, da so ji morali v bolnišnici roko odrezati. Divjaka so sodnji naznanili.

Ženo in hčerko ubiti je hotel v Šmarju pri Jelšah neki Žlender. Naznanili so nasilneža sodnji.

Pogorela je pri Celju Koštonurjeva šupa. Škode je za 3000 K.

Otroci zažgali so na Bizeljskem gospodarsko poslopje Premelca, ki je popolnoma pogorelo. Le hitri pomoči sosedov se je zahvaliti, da se ni ogenj razširil na druge hiše.

Od orožnikov. Žandarmerijska postaja v Slivnici se je preselila v Hoče, kar je iz praktičnih vzrokov le pozdraviti.

Pazite na deco! 11 letna Franca Piliš v Jazbincu je pazila na svojega 7 mesečnega brata. Ta se je ponesnažil. Vsled tega ga je hotela sestra z vrelo vodo umiti. Otrok je dobil pri temu take opekline, da je umrl.

Pretep. V Škofjivasi pri Celju sta Jože Čatar in Nace Naglič pretepla Lojzeta Hojnika in ga težko ranila.

Konj ubil je pri Petrovčah hlapca Matijo Šunaj. Drugo jutro so ga našli v krvi mrtvega ležati.

Pretep. V Šmarju pri Jelšah sta Mlakar in Zidar Antona Majcen s poleni tako hudo pretepla, da je nezavesten obležal in so se mu možgane pretresle.

Obstrelil je fant Jože Povše iz Blance menda iz ljubosumnosti v gozdu pri Kladnu fanta Jožefa Stoparja. Zadnji je težko ranjen.

Colne kradel je v Jelovcu hlapec Franc Marinič. Zaprl so ga, ko je hotel coln v Mariboru prodati.

Iz Koroškega.

Orgljar Grafenauer bode torej na komando dr. Brejca in politikujočih farjev zopet kandidiral. Prvaški zagriženci se že pripravljajo, da bi ljudstvo razburili in z vsemi mogočimi sredstvi v volitev tega klerikalnega uslužbenca prisilili. Za danes pa izjavimo že, da bomo klerikor mogoče krepko Grafenauerjevi kandidaturi nasprotovali.

Kajti Grafenauer ni nikdar delal za ljudstvo, vedno pa za klerikalno politiko. Od pet do glave je „črn“. Koroško ljudstvo pa dobro vè, kam klerikalizem vodi. Klerikalci brez razlike narodnosti imajo velikanski polom na Koroškem na vesti, v katerem se je več milijonov kmetijskega denarja oropalo. Tu ne pomag noben izgovor. Kajti podpredsednik klerikalne „central-kase“ je slovenski voditelj Podgorc in nemški ter slovenski klerikalci so bili vedno v najtesnejšem obsevu. Za polom in njega posledice so torej vsi enako odgovorni! In takim ljudem naj bi koroško ljudstvo i znanprej zupalo svoje gospodarske interese? Ne in sto krat ne! Sicer pa še nekaj: orgljar Grafenauer je kot poslanec član klerikalno-slovenskega kluba, katerega vodja je od žlindre umazani dr. Šušteršič. Ta klub ima kot cilj t. zv. trializem. Z drugimi besedami povedano: slovenski klerikalci hočejo razbiti današnjo Avstrijo; raztrgati hočejo Koroško in Štajersko! Združiti hočejo vas, koroške kmete, s Hrvati in Srbi! In Grafenauer jim pri temu pomaga... Mislamo, da koroško ljudstvo ne bode sedlo na lim prvaških kranjskih hujšakčev in da bode poslalo orgljarja Grafenauerja tja, kamor spada: v politični penzijo!

Iz Globasnice se nam poroča: Dne 2. t. m., torej prav primerno za postni čas, imeli smo pri nas zopet „teater“, pri kateremu se mandeljci in babice po navadi prav lušno imajo. Celi teden že so bile teaterske in morda tudi druge poizkušnje, — ponoči je vse črno...

Naši tako grozno katoliški stranki bi pristojalo, da ne bi sveti postni čas s krokanjem kvarila. Ali mislimo, da gosposnoskuženem politika veliko bolj prija? Mi imamo v Globasnici 3 in v Sv. Štef. strogo klerikalne hiše. Vkljub temu, da v letnem čitanju ledičnih otrok sinovi in tehi hiš niso izostale, se mora te hiše visoko čistiti. Saj jih vendar fajmošter kot vzor stavi! Sestra tukajšnega organa Z. prišla je pred kratkim že drugič stan. In ugani, ljubi čitatelj, kdo je dolžnosti? Oče tega otroka ni nikdo drug dekan Ogris in M. Z. je to dan 30. m. c. k. okrajni sodnji v Borovljah potrdila. Kaj pravi globasniški fajmošter stvari? Ali se fajmošter še spominja, svoj čas enkrat na nekem shodu v Gl. motil govornika g. Linbarta? Ko je Linhart takrat rekel, da imajo tudi gohovniki ledične otroke, vpili ste Vi, g. fajmošter, dokaze, dokaze! No, zdaj prav očitni dokaz! Toliko smo hoteli d. vedati. Prihodnji enkrat pa bomo tretji učni moči na šoli v Globasnici.

Klerikalna razprodaja. Dne 24. t. m. dejo iz konkurzne mase Kayser in F. Feldkirchnu razna posestva pri tamošnjem sodnji k javni razprodaji. Najmanjša za pivovarno in hotel sv. Antona znaša kron. Tako grè vse klerikalno gospodlagoma rakom živžgati...

Prvaško delo. Pri zadnjih volitvah Neufinkenstein pri Beljaku so napredni može na celi črti, tako da ni eden prvaških klerikalcev izvoljen. Sina kuharice v Sv. Stefanu Toneta Gastl je jezilo. Zato je na komando svojih črnih darjev napravil pritožbo in oblast je razveljavila. Torej se bodo volitve še vršile. Prvaški hujšakci se tudi že pripravljajo in pobirajo pooblastila Pomagseveda ne bode nič. Kajti občina bode naprednih rokah ostala, pa če se Gastl farškimi kuharicami na glavo postavi. T. venski kmetje vedo prav dobro, da brez n. ni napredka; niti mežnar ne postane ako nemškega ne zna. Zato kranjske h. in gonje klerikalnih bankeroterjev ne jemo. Koroški kmetje, držimo skupaj!

Klerikalna „central-kasa“ zopet Pred civilnim sodiščem se vršijo zap. tožbe proti klerikalni „central-kasi“, k. znalo par farških sleparjev toliko denar. biti. Pred par dnevi šele bila je ta črna „kasa“ obsojena, da povrne švicarskemu Spörny 300.000 frankov. Ta denar je trgovcu monsignore Kayser s sleparsko knjižico izvalil. Potem je „Banka pop. Colegmani tožila črno „central-kaso“ za 3 lir denarja. Tudi ta denar je pobožni mon. Kayser s sleparskimi knjižicami izvalil. „kasa“ je bila seveda zopet obsojena, da denar nazaj plačati. In tako grede te. prej Klerikalno gospodarstvo na Koro. nesrečno ljudstvo v velikansko nesrečo. Papež ima prav: farjem se mora prep. vtikati svoj nos v denarne zavode!

Vojaški nabori (Stellung) se bodejo Koroškem tako-le vršili: Sv. Paul 19. aprila; Wolfsberg 21. in 22. aprila; St. 24. aprila; Prevalje 26. aprila; Bleib. aprila; Velikovec 28. in 29. aprila; El. 1. maja; Železna Kaplja 2. maja; Celovec 4. maja; St. Vid 5. in 6. maja; Friesan. 9. maja; Gurk 10. maja; Eberstein 12. maja; Celovec 15., 16., 17. in 18. maj. rovlje 19. in 20. maja; Feldkirchen 22. 24. maja; Arnoldstein 26. maja; Trbiz 27. Beljak 29., 30., 31. maja. 1. in 2. jun. ternion 3. junija; Spittal 6. junija; Mils.

(Nadaljevanje na strani 11.)

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega“ : Frank s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje košene kakovosti našel je pravi Frank priljubljeni sprejem v slehernem gospodinjstvu.

junija; Gmünd 8. junija; Zgornja Bela 10. junija; Greifenburg 12. junija; Winklarn 14. junija; Kotje 16. junija in Šmohor 19. junija.

Ukradel je neznanec v Celovcu neki igralni zlatnik v vrednosti 300 K.

Neumna šala. V Kotu vrgel je hlapec Johan Schlicher nekaj snega v stanovanje šivilje Golger. Valed tega je padla svetilka iz mize in le hitra pomoč je preprečila, da ni nastal veliki ogenj.

Cerkveni tat izpraznil je na Krškem nabiralnik, v katerem se je nahajalo okoli 15 kron denarja.

Pazite na deco! V Triksenu pri Velikovu so se dečki pri mlinu igrali. Eden dečkov je padel tako nesrečno, da si je glavo razbil. Bil je takoj mrtev.

Zaprl so v Šmohorju jermenarja Kazimirja Prabh, ker je svojemu mojstru grozil, da ga bo ubil. V Gendorfju pa so zaprli deklo Johano Sober, ker je 100 K ukradla.

Zaprl so v spodnjem Drauburgu Ano Pri-tonnik, ker je svoji tovarišici 90 kron ukradla. Istotam so zaprli nekega čevljarja, ker se je zagrešil proti pravosti.

Konja ubil je v jezi s cepinom hlapec Jože Fercher v sv. Johanu pri Beljaku. Posestnik ima 600 K škode, hlapec pa je pobegnil.

Zdaj pa vemo! V zgornji Beli je ponesrečil B. Schick. Farški posojilničar Franc Walk pa je rekel: To je kazen božja, ker je Schick svoj denar iz črne posojilnice nazaj zahteval. No, zdaj pa vemo!

Tat v Sv. Vidu je delavec Oberegger nekemu hlapcu 110 K ukradel. Ko so tata zaprli, je bil že ves denar zapil.

Požar. Pri Bistrici na Dravi je pogorela hiša posestnika Klammer.

Vlom. V Sv. Vidu je vlomil neznanec pri asparju Jerneschek in ukradel 900 K denarja.

Požar in nesreča. V Sv. Johanu v Labudu je pogorela hiša in gospodarsko poslopje posestnika Unterholzer. Otroci so se z užigalicami igrali in zažgali. V ognju je dobilo neko 3 letno dekletce take rane, da je moralo umreti. Pazite na deco!

Iz Kranjskega.

Občinske volitve v Ljubljani delajo srbofilskim narodnjakom, kakor vsem drugim strankam, mnogo skrbi. Shod za shodom se vrši in ljudem se maže med okoli ust in najošabnejši škriki so postali pohlevni in poljudni. . . Komedija! Ali imajo ti prvaški politikastrici res Ljubljancane za tako neumne? Vladojca liberalna stranka v Ljubljani ni bila nikdar družega, nego korumpirana skupina, ki je široke sloje izkoriščala in svoje žepe polnila. Hribarjevi gajdaši so postali „gospodje“, pa če jim je marostarski kmet tudi iz rokova gledal. Njegovi prvaši so imeli od občine najlepše zaslužke in najvestejši narodno-napredni občinski svetovalci so bili vedno tisti, ki so imeli od občine največ profita. Bazine ponesrečene puhloglavce je morala občina futrati, ker so bili dobri priganjači Hribarja. Podgorški so vladali v Ljubljani in Ribnikarji imajo danes komando, Turki pa služijo lepe kronice. Tej korupciji mora biti tudi v Ljubljani enkrat konec! Smešen je narodnjakarski strah pred Nemci. Ja vraga, Nemci so vendar precejšnji davkoplačevalci in imajo v občini tisto pravico, kakor vsi drugi davkoplačevalci. Sicer pa še nekaj: dokler so bili v Ljubljani nemški župani, ni bilo mesto tako zapuščano in niso ljudje toliko plačili imeli in ni bila revščina tako velika in ni imela Ljubljana tako slabo ime! To vedo vsi, ki znajo misliti z lastnimi možganami, ne pa z onimi Plutov in Pustoslemskov . . .

Na also, hvala Bogu, vragu pa figa! Vreme- nena Kranjem so se zjasnila. In zaslu- ge velik moč in še večjih žensk v beli Ljubljani di- šijo že do ruskega in srbskega neba. Bivši agent in župan Ivan Hribar n. p. je sicer zdaj že doma precej pozabljen. Celo njegovi najboljši prijatelji ne verujejo več, da bi Hribarjevo pen- zioniranje revolucijo povzročilo. Res, Ljubljan- čani so nevhaležni; niti ta „osrane gase“ niso po Hribarju imenovali. Linhartovo gaso imajo že davno v Ljubljani, Hribarjeve pa še ne. Ljubljana niti ne zasluži Hribarja. Pač pa ga časti — Rusija. Ruska vlada mu je namreč hotela po- deliti red; ne vemo sicer, kateri red, ali oni

krvave knute, ali pa red sv. Vutkija. Na vsak način bi Hribar dobil red; pa mu naša vlada niti tega ne privošči in ne dovoli. To je žalostno. Pa Hribar naj se potolaži, red „krvave manšete“ ostane njemu in Oražnu gotovo . . . Sicer pa je dobila gospa dr. Tavčarjeva zdaj srbski red; pa ne zato, ker je pri zadnjemu požaru svojemu papagaju življenje rešila. Dobila je red za zaslu- ge, ki se jih je stekla za Srbijo. In to je nekaj! Kranjci so lahko ponosni na to. Mi jim to pri- voščimo. Tudi dr. Lampetu privoščimo red sv. Nefa, Štefetu usnjato medaljo in Plutu — no, Plutu pa privoščimo tisto, kar mu tudi Kranjci sami želijo . . .

Ivan Hribar ne bode baje več v državni zbor kandidiral. Počivati hoče na svojih lovori- kah. Vsa javnost mu bode gotovo hvaležna, da — izgine iz političnega površja. Kajti Hribar je najzlastnejše poglavje slovenske politike na Kranjskem.

Glavna posojilnica. Deželno sodišče je ime- novalo za konkurznega upravitelja dr. J. C. O b l a k a, za namestnika pa dr. B. Vođuška. Načrti tistih prvakov, ki so hoteli na škodo prizadetih škandale prikriti, so se v splošnem izjalovili.

Hm, hm! V „Slovenskem narod“ z dne 3. aprila 1911 čitamo na 4. strani to-le: — „Umrli so v Ljubljani: „Ljubljanska kreditna banka“ itd. itd. Nam o smrti te kre- ditne banke še ni ničesar znano. Pa pri „Narodu“ bodo že vedeli . . .

Lep kristjan je klerikalni župan Prevč v Selcah pri Škofjiloki. V družbi s posojilničnim načelnikom Pogačnikom je napadel nekega po- habljenega hlapca; pretepla sta ga do krvi. Taka surovost se vzgaja le v prvaških vrstah. Upamo, da bode ta krščanski župan pri ričetu pametnejši postal! Drugače bi znal enkrat na koga naleteti, kateri bi — nazaj udaril!

Zanimivi pogreb se je vršil 27. p. m. v Škofjiloki. Umrli je namreč 71 letni Peter Omeje, ki se je kot vojak udeležil l. 1866 bitke pri Custozzi. Spremilo ga je pa pri pogrebu 6 starčkov, ki so pri vojakihi pri isti kompagniji služili in se istotako bitke pri Custozzi udele- žili. Pač redki slučaj!

Iz strehe padel je v ljubljanski okolici krovec Anton Soršak. Poškodoval se je tako težko, da je kmalu nato umrl.

Loterijske številke.

Gradec, dne 1. aprila: 84, 12, 82, 54, 38.
Trst, dne 24. marca: 70, 41, 33, 2, 1.

Gnojenje s Tomaževo moko. Mnenje, da se sme s Tomaževo moko le v jeseni in po zimni gnojit, po najnovejših izkušnjah ni pravilno. Dejstvo, da se Tomaževo moka hitro raztopi, dopušta tudi gnojenje v spomladi, na kar naj se ozira pri setvi ovas in ječmena. Zadoštuje, da se Tomaževo moko na kosmato gredo raz- siplje in potem setev prekoplejo. Gnojenje pomaga tudi poznejši delitvi. Tudi travnike se zamore še v spomladi gnojiti.

V najem se da

travnik

na zgornjem Bregu pri Ptuj za
eno ali več let. Vpraša se pri g.

Mat. Ornig, Ptuj,
Herrengasse 10.

Pekovska učenca

se sprejmeta pri g.
Eduard Mayer,
pekovski mojster v Pra-
gerskem. 321

Dobro idoča pekarija

se išče v najem, če mogoče
gostilna in pekarija skupaj,
v trgu ali na deželi. — Ponudbe
pod „dober delavec“ na upravo
„Stajerca“. 327

Hiša s pekarijo,

večimi sobami pri tovarni z
velikim vrtom se prodaja, ali v
najem da. — I. Koehne, Ga-
berje pri Celju. 341

Hiša

tudi šale, 2 kleti, lep vinograd
in baje, velika njiva, lepa
hosta, travnik, sadno drevje,
vse skupaj meri 7 oralov, se
tako prodaja. Cena 4400 K.
Več pove lastnik Alojzij Potec-
nik, pošta Vezina pri Konji-
cal. 302

Kupiti želim

več v mlinsari obrt spadajo-
čih predmetov, valčke (Walzen-
stühl) cilindre, „aufzüge“, Käm-
rade, transmisije in še več v
to stroko spadajočih reči; kdor
ima kaj takega za prodati, naj
blagovoli mi pismeno nazna-
niti. **Karl Tazoli Doberlaves**
(Eberndorf) Koroško. 306

Pridni, solidni 215

agenti

za razprodajo kmet. strojev in
orodja se iščejo. Ponudbe pod
„Bühmerwald Nr. 57.346“ na
anononno ekspedicio Heinrich
Schalek, Dunaj I., Wollzeile 5.

Grazer Kasse

(r. G. m. b. H.), Graz, Sack-
strasse Nr. 14, verleiht Geld
— auch in grösseren Posten
— rasch, ohne Vermittler-
provision, ohne Lebensversi-
cherungszwang und ohne Zwang
zu Gehaltsverminderungen bei
mässiger Verzinsung gegen
Bürgschaft oder gegen Gehalts-
abzug mit Lebensversicherung,
oder gegen grundbüchliche
oder sonstige entsprechende
Sicherheit im Personalkredit-
zweig zur Rückzahlung in
Wochenraten (von welchen
auch mehrere zugleich gezahlt
werden können), so dass das
Kapital in 5 oder in 10 oder
15 Jahren rückgezahlt wird,
im „allgemeinen Zweig“ aber
in beliebig zu vereinbarenden
Frist. Schnellste Erledigung.
Auszahlung der Vorschüsse
nach Herstellung der Sicherheit
sofort Drucksortenversand.

Krčmar na račun,

katega žena je dobra kuhar-
ica, se sprejme pod dobrimi
pogoji; ev. da se gostilno tudi
v najem ali se jo prodaja. Nas-
lov: **Otto Schwarzwald, Mos-
berg pri Ptaju.** 283

Pekovski učenec

se takoj sprejme. Vpraša se
pri g. **Heinrich Simonitsch,**
pekovski mojster, Zeltweg na
zgornjem stajerskem. 289

Pri g. Antonu Martschitsch,
usnarstvo, Slov. Bistrica, se
sprejme kot

učenec

krepi fant na 3 leta; dobi
vso oskrbo in cbleto ter za-
more takoj vstopiti. 270

Cepljene trte

in sicer: burgunder, mosler,
laški rizing, mali rizing, sil-
vanec, ruhlander, kraljevski
grozd, portugizec, traminec,
muškatelec, se dobiva pri P.
Srebrn, Maribor. 256

Kolo

1 skoraj novo se poceni prodaja,
2 dvojna šifonerja, omare iz
hrasta, 1 jedilno mizo z 4
stoli in še nekaj drugih pred-
metov pri g. **Frans Petschuch,**
Gaberje pri Celju. 297

V najem odda se neko

polje.

Več pove g. **Jos. Go-
riupp, Ptuj.** 317

Plodoviti

jedilni krompir

s kosmatim oljupkom „Silesia“,
jako izborn za nasad, odda
do 10 met. centov za 9 K, do
25 m. cent. 8-75 K, do 50 m.
c. 8-50 K, do 75 m. cent. 8-25,
do 100 met. cent. 8 K, po
povzetju od Judendorfa pri
Gradcu ekonom Schmidt.

Kupite

nič drugega proti

Kašelj

hripavosti, katarhu, za-
slinjenosti, krčnemu in
oslovskemu kašlju ka-
kor fino okuse

Kaiser jeve

prsrne karamele

s „trema smrekami“

5900 not. potr.

5900 not. potr.

5900 not. potr.

5900 not. potr.

5900 not. potr.

5900 not. potr.

5900 not. potr.

5900 not. potr.

Pri

revmatizmu

glave in zobo-

bolu

tudi najhujše

vrste je

Ichtiomientol

nedoščen zdravi-
vilni vpliv. 5

steklenic franko

6. 4. 10 steklene

franko 10 K. —

Edina razpoložljiva skozi ces.

svetn. in apotekarja.

S. Edelmann, Sambor

Ringplatz št. 39. 854

Proda se zaradi bolezn dobro

malo posestvo,

četrt ure od trga Sevnica ob
Savi. Obstoja iz gospodarskega
poslojja, 4 orale dobre zemlje,
od katere je 1 oral vinograda,
3 orale njiv in travnika. Cena
posestva je 3.200 K. Vpraša se
pri g. **Eduardu Müller** v Sev-
nici (Lichtenwald). 290

Velekrasna in dobič-

kanosna kmetija

ki meri 28 oralov zemlje, ob-
stoječe iz njiv, travnikov, sad-
nikov, vinograda in lepega
gozda se takoj prodaja. — Po-
sestvo ima zidana hiša in gos-
podarska poslopja, leži v zelo
prijetnem kraju blizu Mari-
bora. Cena 21.000. — Več se
izve pri lastniku **Francu Sernec,**
posestnik v Gradisku, štev. 32,
281 pošta Pesnica.

2 učenca

se sprejmeta v mizarški de-
lavni; ravno tako en zanes-
ljivi hlapec. Več pove uprava
„Stajerca“. 235

Semena

v sveži kakovosti za
vrt in polje, kakor
zelje, salata, grah, pe-
sa, štajerska in luzern-
detelja, čebula (Steck)
semena za travo, svinj-
ska koloraba, vsinjska
cikorija,

kupite

najbolje v več kot 30
let obstoječi trgovini
semen in špecerije.

Hans Sirk,

Maribor, Hauptplatz

(rotovž). 286

Pozor!

50.000 parov čevljev! 4 pari
čevljev samo K 7-50. Zarad
ustavljenja plačil raznih več-
jih fabrik se mi je naročilo,
prodati večje število čevljev
globoko pod izdel. ceno. Pro-
dam torej vsakomur 2 para
moških in 2 para ženskih šir-
čevljev, usnje, ruj, ali črno, ga-
loš. Kapen-bezac, močno ob-
kovana usnjata tla, veleel.
najnov. fakcija, velikost po
št. Vsi 4 pari stojajo le K 7-50.
Pošlje po povzetju C. Griner,
ekspert čevljev, Krakov št. 206.
Zmenjava dovoljena ali denar
nazaj. 308

Proda se 307

nova zidana hiša

in 3 orale rodovitne zemlje,
blizu nove tovarne in blizu
mesta na kolodvoru zavojlo
bčelni, pripravnno je za gostil-
niško obrt in malo trgovino
in sicer za vsak obrt. — Nas-
lov pove uprava „Stajerca“. 298

Hiša za trgovino

s šlosarjo v sredi mesta Mari-
bor se takoj prodaja. Več pove
upravništvo „Stajerca“. 298